

27/08/2020

Επέτειος Κοιμήσεως Μητροπολίτου Βέροιας Κυρού Παύλου

/ [Επικαιρότητα](#)

Του Παύλου Α. Κυρατσή

**Επέτειος Κοιμήσεως Μητροπολίτου Βεροίας Κυρού Παύλου +
27. Αυγούστου. 1993**

Είκοσι και επτά χρόνια, πέρασαν από την Εκδημία του Αλησμόνητου Βεροίας Κυρού Παύλου. Αλήθεια, πόσο γρήγορα, τρέχει ο πανδαμάτωρ χρόνος. Ιεράρχης με όλη την σημασία της λέξεως. Παλαιάς κοπής Επίσκοπος, ανυπόκριτος και αληθινός. Ήταν Παρασκευή 27. Αυγούστου. 1993.

Όταν εξεμέτρησε το ζην. Άφηνε την φθορά της ζωής για την αφθαρσία της αθανασίας. Άφηνε τα επίγεια για τα ουράνια.

Σε ηλικία εξήντα τεσσάρων ετών. Σίγουρα είχε πολλά ακόμη να δώσει στην Εκκλησία. Στην Μητρόπολη Βεροίας και Ναούσης που για εικοσιπέντε χρόνια ήταν Ποιμενάρχης. Καπετάνιος στο σκάφος της τοπικής Αποστολικής Εκκλησίας και οδηγός σοφός του Ποιμνίου του.

Με έργα αγάπης για τον Άνθρωπο. Δυστυχώς τέτοιες Μορφές, λείπουν σήμερα από το κάδρο της Εκκλησίας.

Αρχιερατικές μορφές που άφησαν πίσω, έργα και πράξεις όχι λόγια και σχέδια. Αθόρυβα που μόνο ο Θεός γνωρίζει.

Ο Αείμνηστος Βεροίας Κυρός Παύλος, εργαζόταν αθόρυβα και μυστικά. Χωρίς τυμπανοκρουσίες και θορύβους. Βοηθούσε, πολλούς ανθρώπους, χωρίς να γνωρίζει κανείς τίποτα. Πονούσε για την Εκκλησία και την Πατρίδα.

Εκοιμήθη του Αγίου Φανουρίου του Μεγαλομάρτυρος 27. Αυγούστου. 1993. Η Μακεδονική γη, σκέπασε και αγκάλιασε το σκήνωμα του.

Για να φανερωθεί, ενώπιον του Δικαιοκρίτου Θεού.

Αναμένοντας της Δευτέρας του Χριστού Παρουσίας.

Κλείνοντας, επιτρέψτε μου να υπογραμμίσω, ότι δεν κάνω την Αγιογραφία του Μακαριστού. Γράφω μερικές σκέψεις για το πρόσωπο του. Εις τιμήν και μνήμην

